Р Е Ш Е Н И Е
№ 4280

гр. София, 25.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 06.06.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3389** по описа за **2014** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор /КФН/, срещу решение от 31.01.2014 г. по НАХД № 5347/2013 г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-15/16.01.2013 г., издадено от зам. председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност", с което на Г. Р. е наложено административно наказание „глоба" на основание чл. 40, ал. 1, т. 3 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПЗФИ) в размер на 20000 (двадесет хиляди) лева за нарушение на чл. 11, във вр. с чл. 6, ал. 2, т. 4 от ЗПЗФИ. Твърди се, че постановеното решение е неправилно поради нарушение на закона и необосновано. В съдебно заседание, представляван от юрк. Г., моли да се постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да потвърди НП.

Ответникът, чрез адв. Й., моли да се потвърди решението на СРС, като се отхвърли касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

Със съдебно решение от 31.01.2014 г. по НАХД № 5347/13 г., СРС е отменил НП № Р-10-15/16.01.2013 г., издадено от зам. председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност", с което на Г. Р. е наложено административно наказание „глоба" на основание чл. 40 от ЗПЗФИ в размер на 20000 (двадесет хиляди) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 40, ал. 2, чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

Изводите на районния съд за нарушение на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, изразяващи се в липса на правно единство между описаните съставомерни факти и правната квалификация на нарушението, са правилни и се споделят от касационната инстанция. Налице е нарушаване на посочените законови разпоредби. Изпълнителното деяние на нарушението е описано по начин, от който не може да се направи обснован и категоричен извод за наличие на поведение, изразяващо се в манипулиране на пазара. От събраните в хода на процеса свидетелските показания на свидетеля Е. - актосъставител, от които не се установява безспорно извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 11 във вр. с чл. 6, ал. 2, т. 4 от ЗПЗФИ. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗПЗФИ, забранява се манипулирането на пазара на финансови инструменти. В разпоредбата на чл. 6, ал. 2, т. 4 от ЗПЗФИ е посочено, че манипулативните действия и сделки, са други действия и сделки, чрез които се осъществява манипулиране на пазара на финансови инструменти по ал. 1, а именно: манипулиране на пазара на финансови инструменти е: 1. извършването на сделки или подаването на нареждания, които създават или могат да създадат невярна или подвеждаща представа относно търсенето, предлагането или цената на финансови инструменти или които определят чрез действията на едно лице или чрез съвместни действия на две или повече лица цената на един или няколко финансови инструмента на необичайно или изкуствено ниво; 2. извършването на сделки или подаването на нареждания, при които се използват фиктивни способи или други форми на измамни действия; 3. разпространяването чрез средствата за масово осведомяване, включително чрез Интернет, или по какъвто и да е друг начин на информация, която създава или може да създаде невярна или подвеждаща представа относно финансови инструменти, включително разпространяването на слухове и неверни или заблуждаващи новини, когато лицето, което разпространява информацията, знае или е длъжно да знае, че информацията е невярна или подвеждаща. Нарушението се изразява в действие и логически не може да се стигне до извода, че извършеното от привлеченото към административнонаказателна отговорност лице попада в посоченото в чл. 6, ал. 1 от ЗПЗФИ. Цитираната разпоредба съдържа три подточки, всяка от които съдържа няколко хипотези. Липсата на конкретизация в коя точно хипотеза попада извършеното нарушение, лишава от право, наказаното лице да разбере за какво точно нарушение му е вменена отговорността, както и създава пречка, съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни, като неспазването им води до порок от категорията

на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.
В допълнение следва да се отбележи, че нарушението на чл. 6, ал. 2, т. 4 от ЗПЗФИ е съставомерно. При липсата на законова забрана за броя на акциите, които могат да бъдат придобити от всеки участник в аукцион, както и броят на акции за закупуването на които да бъдат подавани поръчки, то самото подаване на 34 поръчки с ценово изменение през 1 ст., през определен кратък интервал от време, не изпълва състав на нарушение, предвид липсата на описание на съставомерния резултат. Правилно е прието от районния съд също така, че от представените по делото доказателства се установява, че действията на лицето участвало в аукциона, не са противоречали нито на закона, нито на правилата за провеждане на закрит аукцион. Това обстоятелство обуславя още един извод за липсата на извършено нарушение.
Касационната инстанция не споделя извода на районният съд за наличие на съществено процесуално нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. По делото е представено пълномощно, от което е видно, че Г. Р. се представлява от И. А. във вр. с покана № 09-06-4/09.08.2012 г. за явяване за съставяне на АУАН, да получи същият и да подаде възражения. Дори да се приеме за нередовно връчена поканата, то това нарушение не следва да се приема като съществено, което да е засегнало изначално правото на защита на Р., предвид това, че същият се е възползвал от възможността да подаде възражение срещу съставения акт. Този неправилен извод не се отразява на крайния резултат на обжалваното съдебно решение.
При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява законосъобразно като краен резултат, а касационните възражения срещу него неоснователни.
Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 31.01.201 г. по НАХД №5347/13г. на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.